

מ"ת 41227/03/17 - עדן בנו נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 41227-03-17 מדינת ישראל נ' אוזבנזר(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 64841/2017

בפני	כבוד השופט זיו אריאלי
מבקש	עדן בנו
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר, במסגרתה עותר המבקש להתיר לו לצאת ממקום מעצר הבית לעבודה.

נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תיווך בעסקת סם, סחר בסם, החזקת סם שלא לצריכה עצמית, קשירת קשר לביצוע פשע. ביום 20.3.17, עם הגשת כתב האישום, שוחרר המשיב לחלופת מעצר, בתנאי מעצר בית מלא בבית אמו בחיפה, ובפיקוח אביו, אמו ואחיו.

בחלוף כחודש ימים הוגשה הבקשה הנוכחית, במסגרתה עותר המבקש להעתיק את מקום מעצר הבית לבית אביו בטירת הכרמל, וכן להתיר לו לצאת למקום עבודתו בחנות הנמצאת בבעלות משפחתו של המבקש, בין השעות 15:00-23:00. הובהר, כי היציאה למקום העבודה, השהיה בחנות והחזרה מהחנות אל מקום מעצר הבית - ייעשו בליווי אחד המפקחים אשר אושרו בהחלטות קודמות.

המשיבה נתנה הסכמתה להעתיק את מקום מעצר הבית לבית האב בטירת הכרמל (ולנוכח הסכמתה ניתנה החלטה בהתאם). עם זאת מתנגדת המשיבה, וזאת לנוכח הזמן הקצר שחלף מעת החלטת השחרור.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, נחה דעתי כי דין הבקשה להתקבל.

לא נטען בפני כי התגלו עובדות חדשות או כי חל שינוי נסיבות המצדיק פניה בבקשה לעיון חוזר. עילת העילה בגינה הוגשה הבקשה, אם כן, הינה חלוף זמן מעת מתן החלטת השחרור.

כידוע, העילה של חלופת זמן ניכר היא "גמישה, ויש לפרשה בהתאם לנסיבות כל מקרה ומקרה, תוך יצירת איזון ראוי בין הפגיעה נגרמת לנאשם הספציפי בשל חלופת הזמן לבין האינטרס הציבורי" [ר' למשל בש"פ 913/08 פלוני נ' מדינת ישראל (25.2.2008); בש"פ 5791/10 אגבאריה נ' מדינת ישראל (9.8.2010)].

במסגרת שיקולים אלו, יש להביא בחשבון, בין היתר, את חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, את מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, את התנהגותו במעצר או את אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר. עוד יש להביא בחשבון נסיבות אישיות, משפחתיות וכלכליות. עוד יש להביא בחשבון את קצב התנהלות הדיונים בתיק והצפי לקראת סיומו של ההליך המשפטי [ר' למשל בש"פ 4314/10 פלוני נ' מדינת ישראל (23.6.2010)].

בשים לב לשיקולים הנ"ל, מסקנתי היא כי ניתן להתיר את יציאתו של המבקש לעבודה, בפיקוח. נתתי דעתי בהקשר זה לטיב העבירות ונסיבותיהן, סוג הסם המדובר וכמות הסם. נתתי דעתי אף לגילו הצעיר של המבקש, לעברו הנקי, לעובדה כי הוא מצוי כחודש במעצר בית מלא (אף ללא חלונות התאוררות). להערכתו, המסוכנות הנשקפת מן המשיב אינה גבוהה, ויציאתו של המבקש לעבודה לא תגלגל לפתחו של הציבור סיכון בלתי סביר. ההיפך הוא הנכון. ר' בהקשר זה בש"פ 3708/09 ניימן נ' מדינת ישראל (11.5.2009) שם נקבע כי:

"לטעמי השהייה הממושכת בבית אינה מועילה לעצורים, לא מבחינת האינטרס הפרטי שלהם - יכולתם להעסיק את עצמם שעות רבות בבית ויתרה מכך לפרנס את עצמם בתקופה זו (ראו בש"פ 6860/07 גולדבלט נ' מדינת ישראל (לא פורסמה, 27.8.07)); ולא מבחינת האינטרס הציבורי, שכן אני סבורה שתנאים אלו עלולים להוביל דווקא לתסכול שיכול להתבטא בהפרת תנאי השחרור ובביצוע עבירות נוספות"

ראו גם:

בש"פ 2407/09 פלוני נ' מדינת ישראל (20.3.2009).

עוד יש לתת את הדעת לכך שהתיק קבוע לשיבת הקראה ראשונה ליום 14.6.17, דהיינו כשלושה חודשים מיום הגשת כתב האישום.

סוף דבר אני נעתר לבקשה. החל מיום חמישי, 4.5.17, יותר למבקש לצאת ממקום מעצר הבית, בליווי אחד המפקחים, לצורך עבודה בחנות שבבעלות משפחתו של המבקש, הממוקמת ברחוב העצמאות 31, חיפה. מובהר כי היציאה ממקום מעצר הבית, השהות במקום העבודה והחזרה ממנו למקום מעצר הבית - יהיו בפיקוח. למען הסר ספק - בימים בהם לא יוצא המבקש לעבודה, מכל סיבה שהיא, יותר המבקש במקום מעצר הבית, בתנאים אשר נקבעו בהחלטתי מיום 20.3.17.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ד' אייר תשע"ז, 30 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.